

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/358/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315221600
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315221600.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Daša Kontríková, v spore žalobcu: SPP Distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, Bratislava, IČO: 35 910 739, zastúpený: Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Michalská 14, Bratislava, proti žalovanému: C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, T., o zaplatenie 767,01 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 30C/602/2015-58 zo dňa 17. januára 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu I. inštancie sa r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd I. inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal náhradu trov konania. Súd rozsudok po citovaní § 489 Občianskeho zákonníka a § 59 ods. 1, 2, 3 zák. č. 656/2004 Z. z. o energetike, vecne odôvodnil tým, že v prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy 767,01 eur za neoprávnený odber zemného plynu po ukončení zmluvy o odbere, a to za čas od 25.05.2012 do 16.03.2013. Z montážneho listu meradla a zápisu zo dňa 16.10.2013 vyplýva, že odberateľom je U. I., matka žalovaného, nebohá od roku 2008. V konaní nebolo preukázané (ani tvrdené), že následne vznikol zmluvný vzťah medzi žalobcom a žalovaným a že došlo i k ukončeniu tohto právneho vzťahu. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal z akého dôvodu by sa žalovaný mal dopustiť neoprávneného odberu a neboli preukázané ani základné predpoklady pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Predovšetkým žalobca nepreukázal z akého titulu mu vznikla škoda a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody. Sporným bol aj objem dodaného zemného plynu. Preukázanie rozsahu nároku bolo povinnosťou žalobcu a tento svoju povinnosť nesplnil. Tvrdenia žalobcu o nároku na náhradu škody za neoprávnený odber plynu, rovnako výpočty tejto sumy, sú zmätočné a bez vzájomnej súvzťažnosti. V konaní zistený skutkový základ neumožňoval ustáliť vznik konkrétnej povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 767,01 eur s prísl., a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Súd rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovaný má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 v spoj. s § 262 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania v plnej výške, keďže bol v konaní v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať (§ 257 CSP). S poukazom na to, že žalovanému žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal, s tým, že o výške trov už nie je potrebné samostatne rozhodovať.

3. Proti rozsudku súdu I. inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom neprejavil súhlas s tým, aby súd I. inštancie rozhodol spor bez nariadenia pojednávania v zmysle § 177 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. civilného sporového poriadku (ďalej aj ako "CSP"). Súd I. inštancie v napadnutom rozsudku nepreukazuje a ani len netvrdí, že by strany s takýmto spôsobom rozhodnutia - rozhodnutím sporu bez nariadenia pojednávania súhlasili (žalobca s

tým nesúhlasil). Žalobca svoj nárok uplatnil "návrhom na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie sumy 767,01 eur s príslušenstvom" zo dňa 17.09.2015, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca teda navrhol postup, aby súd I. inštancie, pokiaľ to bude možné v zmysle § 114 ods. 3 až ods. 5 OSP rozhodol bez nariadenia pojednávania rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 153b OSP, ak sa žalovaný písomne k žalobe nevyjadrí. Namieta preto, že rozhodnutie súdu I. inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ďalej uviedol, že v konaní nikdy netvrdil, že by medzi ním a žalovaným vznikol zmluvný vzťah.

4. Žalobca prostredníctvom Slovenského plynárenského dispečingu zastrešuje komplexnú nepretržitú 24 hodinovú dispečerskú činnosť, pričom je garantom bezpečnosti dodávok pre domácnosti a zaisťuje vyvažovanie siete. Prístup k zemnému plynu má viac ako 94 % obyvateľstva Slovenska. Medzi hlavné úlohy dispečingu patrí najmä riadenie distribúcie plynu za účelom zabezpečenia spoľahlivej a bezpečnej distribúcie plynu. Dispečing zároveň vykonáva vyvažovanie distribučnej siete. Vyvažovanie distribučnej siete je eliminovanie rozdielov medzi množstvom plynu, ktorý vstúpil do distribučnej siete a množstvom plynu, ktorý bol z distribučnej siete odobraný. Pri vyvažovaní teda laicky ide o dodanie vlastného zemného plynu žalobcu do distribučnej siete, ktorý má zabezpečiť rozdiely v množstve aktuálne prepravovaného a odobieraného plynu a to tak z hľadiska zásobovania ako i z hľadiska funkčnosti a bezpečnosti prevádzky systému. Spotreba plynu bez uzavretej zmluvy o odbere je potom spotrebou plynu patriaceho žalobcovi, pričom tento má prostredníctvom tohto plynu a súvisiacich činností plniť zákonom dané povinnosti na úseku dodávok, funkčnosti systému a jeho bezpečnosti."

5. Z pôvodného subjektu zastrešujúceho tak činnosť prepravy, dodávky ako aj distribúcie zemného plynu (pozn. Slovenský plynárenský priemysel, a.s. resp. jeho právny predchodca Slovenský plynárenský priemysel, š.p.) boli s účinnosťou od 1. júla 2006 odčlenené činnosti prepravy plynu a distribúcie plynu, keďže tieto nie je možné kumulovať v rámci jedného subjektu. Od spoločnosti Slovenský plynárenský priemysel, a.s. tak boli "odčlenené" samostatné spoločnosti: SPP - preprava, a.s. (pozn. v súčasnosti eustream, a.s.) a žalobca (SPP distribúcia, a.s.). Žalobca je prevádzkovateľom distribučnej siete zabezpečujúcim "dopravu" plynu z výstupných miest prepravnej siete a vstupných miest distribučnej siete až ku koncovým odberateľom. Činnosť vykonávanú žalobcom možno laicky označiť za "dopravu plynu" z miesta, kde tento vstupuje do siete (tzv. vstupné body) až do miesta, kde zo siete vystupuje (tzv. výstupné body). Za výstupný bod sa pre účely tohto vyjadrenia považuje bod oddeľujúci distribučnú sieť od odberného plynového zariadenia odberateľa, t.j. hlavný uzáver plynu.

6. Na určenie množstva plynu odobratého odberateľmi sú pritom rozhodujúce údaje o spotrebe zemného plynu zaznamenané určenými meradlami. Ak sa na odbernom mieste meradlo nenachádzalo, alebo sa na odberné miesto hľadá akoby sa na ňom meradlo nenachádzalo, platí, že plyn, ktorý odberateľ odobral, nedodal do siete žiadny z dodávateľov zemného plynu, ale išlo o plyn patriaci prevádzkovateľovi siete. V prípade odberu plynu, ku ktorému dochádzalo bez platne uzavretej zmluvy o jeho dodávke logicky nemôže plyn, ktorý takýto odberateľ odobral, patriť žiadnemu dodávateľovi zemného plynu (pozn. keďže neexistovala zmluva o dodávke zemného plynu, žiaden dodávateľ ani nemohol predpokladanú spotrebu daného odberateľa prevádzkovateľovi siete oznamovať - nominovať). Plyn, ktorý takýto odberateľ odobral teda patrí prevádzkovateľovi distribučnej siete. V prípade odberu nemeraného plynu je situácia rovnaká. Odberateľ síce v takomto prípade môže mať uzavretú zmluvu o dodávke zemného plynu s ktorýmkoľvek dodávateľom, ale pre určenie množstva plynu, ktoré jeho dodávateľ do siete dodal, je rozhodujúci údaj z meradla (plynomer), ktorý pri nemeranom odbere logicky nemôže byť k dispozícii. Pokiaľ teda odberateľ odoberá zo siete nemeraný plyn (napríklad prostredníctvom hadice, či iného technického zariadenia pripojeného ešte pred plynomerom), nedodal plyn, ktorý bol takýmto spôsobom odobratý, do siete dodávateľ daného odberateľa. Vyššie uvedené rovnako platí aj v prípade odberu plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a/alebo odberu plynu meradlom, ktoré v dôsledku neoprávnenej zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber plynu. Poukázal na § 3 ods. 1 písm. c), bod 5. a 6. zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako "zákon o energetike").

7. Žalobca v konaní súčasne preukázal, že škodu spôsobil žalovaný. Ako vyplýva z montážneho listu meradla číslo: 16.10.2013 (predložený v konaní) a zo zápisu zo dňa 16.10.2013 (predložený v konaní) žalobca vykonal kontrolu odberného miesta žalovaného, plynomer č. 86455802098, POD: SK

SPPDIS000128669187. Z predložených dôkazov rovnako vyplýva, že pri kontrole odberného miesta sa zúčastnil sám žalovaný, ktorý súčasne do zápisu zo dňa 16.10.2013 vlastnoručne uviedol, že "má vedomosť, že neplatí plyn a používa ho." Sám žalovaný teda uviedol, že spotreboval zemný plyn, avšak zaň nikomu (žiadnemu z dodávateľov zemného plynu ani inej tretej osobe) nezaplatil. Tieto skutočnosti neboli popreté ani žalovaným, ani súdom I. inštancie, ani v rozhodnutí súdu sa neuvádza a nepotvrďuje opak a z týchto preto bolo a je stále nutné vychádzať. Ak teda súd nepreukazuje a ani netvrdí, že by žalovaný spotreboval zemný plyn patriaci pôvodne inej konkrétnej osobe, za ktorý by jej a s konečnou platnosťou zaplatil, tento nemôže nárok žalobcu odmietnuť."

8. Pri určovaní údajov o spotrebe zemného plynu žalobca postupoval v zmysle Prevádzkového poriadku spoločnosti SPP - distribúcia, a.s., Mlynské nivy 44/b, 825 11 Bratislava ako prevádzkovateľa distribučnej siete, ktorý bol schválený rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 0002/2013/P-PP zo dňa 1.2.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 15.02.2013 (ďalej aj ako "Prevádzkový poriadok"). V zmysle Prílohy č. 2 Prevádzkového poriadku "Typové diagramy dodávky (ďalej len "TDD") slúžia pre zúčtovanie odchýlok vzniknutých pri odbere plynu, na stanovenie odhadovanej ročnej spotreby plynu a pre účely náhradného odpočtu u tých skupín konečných odberateľov, ktorých údaje o odbere plynu nie sú k dispozícii na dennej báze. Konkrétna trieda TDD predstavuje denné číselné priebehy charakterizujúce tvar odberu plynu špecifickej skupiny konečných odberateľov. Tieto priebehy sú stanovené s platnosťou pre určité vybrané charakteristické skupiny odberateľov pre celých 365 (resp. 366) dni v roku. Vynásobením konkrétnej hodnoty TDD pre daný časový interval hodnotou odhadovanej ročnej spotreby konkrétneho odberateľa získame náhradný údaj spotreby za spomenutý časový interval." Žalobca pristúpil k zisteniu údajov o spotrebe zemného plynu prostredníctvom typového diagramu dodávky, z dôvodu, že uvedený postup vychádza zo spotreby zemného plynu za predošlé obdobia, a teda preukazuje skutočne vzniknutú škodu, ktorá žalobcov; vznikla. Žalobca nepostupoval v zmysle §82 ods. 3 Zákona č. 251/2015 Z. z. o energetike nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia je uvedený postup možný len v prípade, ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov. Údaje o spotrebe zemného plynu žalobca zistil na základe typového diagramu dodávky, ktorý je Prevádzkovým poriadkom určený mechanizmus na stanovenie množstva spotreby plynu a na základe zistených údajov vyčíslil vzniknutú škodu.

9. Súčasne žalobca nepristúpil k vyčísleniu škody v zmysle § 82 ods. 3 Zákona č. 251/2015 Z. z. o energetike (vyhlášky MH SR č. 449,2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu) a to z dôvodu, že postup stanovenia množstva spotreby plynu podľa typového diagramu dodávky je pre žalovaného priaznivejší. Žalobca teda pri vyčíslení škody postupoval v súlade s Prevádzkovým poriadkom, ktorý bol schválený Úradom pre reguláciu sieťových odvetví. Z vykonaného dokazovania tak nepochybne vyplynulo, že žalovaný zemný plyn spotreboval (čo sám výslovne uviedol pri kontrole odberného miesta dňa 16.10.2013), že údaje z meradla spotreby zemného plynu nebolo možné použiť z dôvodu jeho nesprávneho zaznamenávania a že žalobca správne vyčíslil jemu vzniknutú škodu. Osobitne namieta i to, že rozhodnutie súdu I. inštancie považuje za zmatečné, keďže zo záhlavia rozsudku, sp. zn. 30C/602/2015 vyplýva, že za žalobcu je označený "Slovenský plynárenský priemysel a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/a, Bratislava, IČO 35 815 256". Žalobca je však SPP - distribúcia, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 44/b, 825 11 Bratislava, IČO: 35910739.

10. Žalobca ako prevádzkovateľ distribučnej siete neuzatvára zmluvy o dodávke plynu s odberateľmi plynu, nakoľko tieto zmluvy uzatvára dodávateľ plynu. Má za to, že nemožno posudzovať vzťah medzi žalobcom a žalovaným ako "zmluvný" a v dôsledku toho na tento vzťah nemožno aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podanou žalobou si žalobca uplatňuje voči žalovanému nárok na náhradu škody, a to z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti žalovaného za spôsobenú škodu.

11. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co/169/2015, Okresného súdu Galanta sp. zn. 35C/108/2015, Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 21C/416/2015, Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 16C/616/2015, Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 12C/46112015, Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 7C/269/2015, Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 16C/110/2014. Povinnosť súdu dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplýva aj zo základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

12. Jednou z najdôležitejších súčastí základného práva na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia je povinnosť súdu vyrovnáť sa s argumentmi a návrhmi účastníkov súdneho konania. Iba tým, že súd vo svojom rozhodnutí zareaguje na argumenty účastníkov konania, dá účastníkom najavo, že boli vypočutí a že sa ich argumentmi zaoberal. Z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku sa domnieva, že súd I. inštancie pri jeho vypracovaní nepostupoval v súlade s uvedeným vyššie. Rozsudok tak podľa jeho názoru odôvodneného vyššie vykazuje i znaky arbitrárnosti a nie je preskúmateľný, kedy súd I. inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom zakladá aj porušenie ústavných práv žalobcu na súdnu a inú právnu ochranu. Logickým postupom v medziach zákona by malo byť jeho zrušenie odvolacím súdom a vrátenie súdu I. inštancie na ďalšie konanie.

13. Súd musí v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia dbať na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premis dospel, boli pre účastníkov konania, ale aj pre verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. K rovnakému názoru dospel Najvyšší súd SR aj v konaniach vedených pod sp. zn. 2 Cdo 170/2005 a 7Cdo 136/2013 a vyskytuje sa tiež v dielach právnej teórie, uvádza napríklad výňatok z textu komentára k § 157 Občianskeho súdneho poriadku od Prof. JUDr. Jána Mazáka, PhD.

14. S poukazom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaného zaviazal na žalobcom požadované plnenie a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi i náhradu trov konania v plnom rozsahu, alternatívne navrhuje, aby odvolací súd Rozsudok Okresného súdu Galanta dňa zo dňa 17.01.2017 v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu I. inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

15. Žalovaný odvolací návrh nepodal a k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

16. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu I. inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a preto bolo nevyhnutné rozsudok súdu I. inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

17. V prejednávanej veci bolo predmetom sporu zaplatenie 767,01 eur s príslušenstvom žalovaným. Žalobca nárok na zaplatenie dlžnej sumy odôvodnil tým, že na odbernom mieste W. XX, T., v období od 25.05.2012 do 16.10.2013 dochádzalo žalovaným k neoprávnenému odberu zemného plynu. V prípade neoprávneného odberu zemného plynu zákon o energetike ukladá odberateľovi povinnosť uhradiť prevádzkovateľovi distribučnej siete škodu spôsobenú neoprávneným odberom plynu, pričom žalobca si vyčíslil škodu na 767,01 eur.

18. Súd I. inštancie žalobu zamietol v podstate z dôvodu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal z akého dôvodu by sa žalovaný mal dopustiť neoprávneného odberu a neboli preukázané ani základné predpoklady pre uplatnenie nároku na náhradu škody. Predovšetkým žalobca nepreukázal z akého titulu mu vznikla škoda a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a vznikom škody. Sporným bol aj objem dodaného zemného plynu.

19. Žalobca v odvolaní poukazoval na to, že zmluvné vzťahy neuzatvára a nikdy netvrdil, že medzi ním a žalovaným bol niekedy zmluvný vzťah, ďalej tú skutočnosť, že žalovaný potvrdil, že spotrebúval plyn a neplatil zaň a tiež, že súd odmietol vykonať dôkaz ním navrhnutý a založil svoj postup na § 177 ods. 2 písm. b) CSP, avšak strany s takýmto postupom nesúhlasili.

20. Podľa § 82 ods. 1 písm. a) zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike, neoprávneným odberom plynu je odber a) bez uzavretej zmluvy o

1. pripojení k prepravnej sieti alebo o pripojení k distribučnej sieti,
2. dodávke alebo združenej dodávke plynu, alebo
3. prístupe do prepravnej siete a preprave plynu alebo prístupe do distribučnej siete a distribúcií plynu.

21. Podľa § 82 ods. 2 zák. č. 251/2012 Z. z. o energetike, Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete, prevádzkovateľovi zásobníka skutočne vzniknutú škodu, ak vznikla. Odberateľ, ktorý neoprávnene odoberal plyn, je povinný uhradiť spolu so škodou aj ušlý zisk dodávateľovi plynu, prevádzkovateľovi prepravnej siete a prevádzkovateľovi distribučnej siete.

22. Podľa § 82 ods. 3 cit. zákona, Ak nemožno vyčísliť skutočne vzniknutú škodu na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, použije sa spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu ustanovený všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa § 95 ods. 1 písm. l).

23. Citované ustanovenia osobitných právnych predpisov stanovujú predpoklady pre posúdenie nároku z neoprávneného odberu zemného plynu, ako nároku na náhradu škody.

24. Žalobca do spisu založil výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu zo dňa 24.10.2013, kde bola vyčíslená výška spôsobenej škody neoprávneným odberom zemného plynu a nákladov v sume 767,01 eur. Žalobca do spisu doložil montážny list meradla č. 16102013 zo dňa 16.10.2013, kde ako odberateľ je uvedená U. I. s odberným miestom W. XXX, T.. Predmetný montážny list podpísal žalovaný. Podľa zápisu žalobcu zo dňa 16.10.2013 bolo zistené na odbernom mieste: Ukončený odber 25.05.2017. Prítomný C. U. - X.X.XXXX. Meradlo zaseknuté, točia sa len litre (videozáznam). U. I. nebohá od 2008. Dom obýva syn C.. V zápise je aj vyjadrenie odberateľa - žalovaného: Mám vedomosť, že neplatím plyn a používal som ho. Žalobca ďalej doložil výpočet škody spôsobenej neoprávneným odberom zemného plynu zo dňa 18.08.2016, kde bola na žalovaného ako odberateľa vyčíslená škoda vo výške 1.128,38 eur.

25. Ustanovenie § 150 CSP zakotvuje jednu zo základných procesných povinností strán sporu a to povinnosť tvrdiť. Schopnosť strany sporu uniesť bremeno tvrdenia spolu s dôkazným bremenom je predpoklad pre úspech v spore. V sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu. Rozsudok v sporovom konaní (v zásade) zodpovedá tomu, čo strany tvrdili a v (zásade) nezohľadňuje to, čo žiadna zo strán sporu netvrdila. Súd má však možnosť v materiálnom zmysle určitej korekcie. Súd môže strany vyzvať na doplnenie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 2 CSP), výnimočne môže vykonať dôkaz, ktorý strany nenavrhlí a takto zistiť skutočnosť, ktorá nebola stranami tvrdená (§ 185 ods. 2 a 3). Tento materiálny korektív však nemôže nahrádzať procesnú aktivitu strán a ich povinnosť tvrdiť. Jeho účelom je v rozumnej miere zmierniť prísne formálne následky nesplnenia povinnosti tvrdiť. Posúdenie otázky, ktorá strana sporu je povinná tvrdiť a aký je obsah jej povinnosti tvrdiť, teda kto a aké tvrdenia má uviesť, sa odvíja od hmotného práva. Žalobca má povinnosť uviesť skutkové tvrdenia a predmetom skutkových tvrdení sú právne skutočnosti, teda skutočnosti označené právnou normou v jej hypotéze (v skutkovej podstate). Strana sporu má povinnosť predložiť skutkové tvrdenia pravdivo a úplne a zároveň povinnosť tvrdiť podstatné a rozhodujúce skutočnosti, čo znamená, že je potrebné uviesť všetko to, čo je obsiahnuté v skutkovej podstate hmotnoprávnej normy (skutočnosti spôsobilé na základe hmotného práva prívodiť úspech strany v spore). Hmotné právo určuje, ktoré skutočnosti sú podstatné a rozhodujúce.

26. Podľa ust. 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Z obsahu spisu tiež vyplýva, že žalovaný prevzal žalobný návrh i s prílohami dňa 23.06.2016, ako aj vyjadrenie s prílohami dňa 13.12.2016, voči ktorým sa žiadnym spôsobom nevyjadril. Ak ale žalovaný nereagoval, nárok žalobcu nespochybnil, je možné konštatovať, že skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Vzhľadom k tomu, že žalovaný odoberal plyn bez uzatvorenej zmluvy, išlo preto o neoprávnený odber zemného plynu, je škodca (žalovaný) povinný nahradiť škodu v primeranej výške. Zákonodarca určil, že v prípadoch, keď škodu nemožno určiť, náhrada škody sa vypočíta spôsobom stanoveným vyhláškou MH SR č. 449/2012 Z. z. Vypočítaná škoda na základe vyhlášky je tak škodou fiktívnou, ktorá

nemusi mať žiadny vzťah k skutočnému množstvu odobratého plynu. Zvolená legislatívna konštrukcia objektívnej zodpovednosti a výpočet fiktívnej škody podľa vyhlášky zvýhodňuje dodávateľa energie. Toto zvýhodnenie je odôvodniteľné tým, že riadna evidencia spotreby energie a ochrana proti neoprávneným odberom zabezpečujú verejný záujem na stabilite rozvodnej sústavy (porovnaj nález ÚS ČR I. ÚS 202/06). Zároveň odvolací súd dodáva, že pokiaľ mal súd I. inštancie za nepostačujúce tvrdenie žalobcu, mal vykonať ním navrhnutý dôkaz z akého dôvodu došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi dodávateľom plynu a žalovaným, resp. o zúčtovaciu faktúru týkajúcu sa obdobia 25.05.2012 až 16.10.2013, ako aj od 01.01.2012 do 25.05.2012.

29. Žalobca v žalobe i vo vyjadrení súdu zaslanom uviedol, z akého dôvodu si svoj nárok uplatňuje voči žalovanému, na základe čoho, akým postupom bola výška škody vyčíslená a tým, že žalovaný tvrdenia uvedené v žalobe nepoprel, je možné ich považovať za nesporné. Preto ak súd žalobu zamietol pre nezvládnutie dôkazného bremena, dopustil sa nesprávneho procesného postupu, v dôsledku ktorého došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý súdny proces a jeho postup je možné hodnotiť ako formalistický.

30. Odvolaciemu súdu z vyššie uvedených dôvodov, neostávalo iné, než v záujme zachovania práva účastníkov konania na riadny dvojinštančný proces so všetkými jeho atribútmi (zahŕňajúci vykonávanie základného dokazovania, dostatočné právne posúdenie veci a vypracovanie rozhodnutia s odôvodnením zodpovedajúcim úprave v § 220 ods. 2 CSP) rozsudok súdu I. inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť a podľa odseku 2 rovnakého paragrafu i zákona, vec vrátiť súdu I. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

31. Povinnosťou súdu I. inštancie v ďalšom konaní bude opätovne posúdiť nárok žalobcu uplatňovaný žalobou. Pokiaľ bude mať súd za to, že tvrdenia žalobcom v žalobe nie sú postačujúce, vyzve žalobcu na doplnenie podstatných skutočností a aby relevantné informácie súdu vysvetlil, bližšie odôvodnil postupom podľa § 150 ods. 2. CSP. Pokiaľ skutkové tvrdenia žalobcu bude mať za postačujúce, je potrebné prihliadnúť aj na ust. § 151 ods. 1 CSP. Následne súd vo veci opätovne rozhodne a rozhodnutie v súlade s § 220 ods. 2 a 3 CSP odôvodní.

32. V novom rozhodnutí rozhodne súd I. inštancie i o trovách tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

33. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu I. inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde I. inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).